

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 702/2025-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], narodeného [REDACTED], [REDACTED], proti uzneseniu vyšetrovateľa obvodného oddelenia Policajného zboru v Rimavskej Seči sp. zn. ORP-435/RČ-RS-2025, ORP-436/RČ-RS-2025, ORP-402/RČ-RS-2025, ORP-458/RČ-RS-2025 z 19. novembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 27. novembra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv, ktoré mu zaručuje Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením, ktorým mu bolo vznesené obvinenie.
2. Podľa názoru sťažovateľa mu vyšetrovateľ vzniesol obvinenie, aby mu poškodil a privodil mu väzobné stíhanie. Vyšetrovateľ mu účelovo nedovolil vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Napriek jeho označeniu („*Žiadosť o preskúmanie zákonnosti*“) podanie sťažovateľa ústavný súd v zmysle § 39 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyhodnotil ako ústavnú sťažnosť, pretože v ňom sťažovateľ zrozumiteľne argumentuje porušením jeho základných práv a slobôd.
4. Sťažovateľ však k ústavnej sťažnosti nepripojil žiadne dôkazy o ním tvrdených zásahoch do jeho práv, hoci mu to zákon o ústavnom súde v § 123 ods. 3 ukladá. Nesformuloval ani návrh

na rozhodnutie vo veci samej (akého rozhodnutia sa domáha) zodpovedajúci povinným obsahovým náležitostiam ústavnej sťažnosti v zmysle § 123 ods. 1 písm. a) – c) zákona o ústavnom súde, čo mu taktiež zákon o ústavnom súde v § 43 ods. 1 ukladá. Argumentácia sťažovateľa je útržkovitá, chyba v nej súvislá skutková a právna línia. Nepriloženie dôkazov o tvrdených zásahoch neumožňuje náležitú objektivizáciu námietok sťažovateľa.

5. Ústavnému súdu zákon o ústavnom súde v § 56 ods. 3 umožňuje vyzvať navrhovateľa na odstránenie nedostatkov jeho návrhu na začatie konania. V prípade sťažovateľa však ústavný súd k výzve nepristúpil, pretože aj v prípade odstránenia všetkých v predchádzajúcom odseku popísaných nedostatkov ústavnej sťažnosti by bolo nevyhnutné ju odmietnuť pre neprípustnosť podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia umožňuje Trestný poriadok podať opravný prostriedok – sťažnosť podľa § 185 a nasledujúcich Trestného poriadku. Konanie o sťažnosti sťažovateľovi otvára priestor na využitie jeho procesných práv garantovaných mu Trestným poriadkom na účel ochrany jeho základných práv a slobôd zakotvených v ústave. Ústavnému súdu to nedovoľuje aktivovať jeho prieskum zameraný na ochranu základných práv a slobôd sťažovateľa, pretože právomoc ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity vo vzťahu k právomoci všeobecných súdov, resp. iných orgánov verejnej moci. V sťažovateľovom prípade to znamená, že sa na ústavný súd bude môcť obrátiť až v prípade využitia všetkých dostupných prostriedkov nápravy poskytnutých mu zákonom (Trestným poriadkom) a po definitívnom skončení voči nemu vedeného trestného konania.

6. Keďže ústavný súd nevyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov jeho ústavnej sťažnosti, odmietol ju podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu absencie zákonom ustanovených náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. decembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu